

за работението на почвата, — като въведе, вмѣсто промѣни-  
вото оставяние нивята, искусвенно развѣждане ливади и като  
достави, по тоя начинъ възможность да се съдържа добитакъ и  
да се удобрява почвата. Детелината вирѣе добръ, а люцерната  
йоще по добръ; тя дава двѣ много изобилни косения. — Чу-  
вало-ли се е, ми говореше той, че маслото се носи тука изъ  
вжтрѣшната часть на България, а пъкъ у насъ най добритѣ  
земи се продаватъ безъ цѣна? Дѣйствително това е странно;  
но, много е понятно: нѣма обезпеченность, и затова не е въз-  
можно прѣуспѣвание въ земледѣлието.

Съществуватъ, напримѣръ, описъ и документи за нѣкоя  
собственность; но въ случай че се появи прѣпирня, докумен-  
титѣ се оказватъ въ два вида, истински и лъжливи. А пъкъ  
спечелва процеса не оня, който притежава истинскитѣ докумен-  
ти, но оня, който заплати повече.

Па, и въобще да се прибѣгва къмъ правосъдието е без-  
полезно. Така, компанията на оттоманскитѣ желѣзни пѣтища  
направила на открита поляна около желѣзно-пѣтната станция  
едно малко служебно здание. Тогава ближния съсѣдъ заявилъ,  
че полвината на зданието е направено върху негова земя. Гра-  
ницата дѣйствително се оказала неясно означена, но, изобщо,  
спорнитѣ метрове не стрували повече отъ 10 или 15 франка;  
турчина, обаче, поискалъ 10,000 франка. Компанията заповѣ-  
дала да развалятъ зданието, но, при всичко това, съдията я о-  
сѣдилъ да заплати 3,000 франка загуба. И това е йоще чело-  
вѣколюбиво! Самата плячка ще се раздѣли, — и съдията ще  
вземе най голѣмата часть.

Английската компания, която направила поднемателния  
желѣзень пѣтъ, който съединява Галата съ централната улица  
на Пера, — купила едно голѣмо количество земя на площада,  
гдѣто се намира върхната станция. Тя мислила да направи доб-  
ри здания, съ голѣми и изящни дюгени въ нижния катъ, и та-  
кива здания би съставили твърдѣ желателно украшение, тъй  
като въ Пера съвсѣмъ нѣма богати магазини. Обаче, градското  
управление изнамѣрило гениално срѣдство да поускуби компа-